

kirke, at han ikke ved, om han er Medlem af den, kan jeg ikke antage, at han kan have nogen Interesse af at komme til at udøve Valgret til Organisationer i denne Folkekirke. Det ærede Medlem drog til Feldts imod Bestemmelsen om, at vedkommende ikke maatte være afvist fra Alterets Sakramente; han mente, at det vilde være en meget farlig Bestemmelse, men samtidig oplyste han om, at en Afvisning fra Alterets Sakramente var noget, som næsten aldrig fandt Sted; særlig her i Kjøbenhavn fandt det saa godt som aldrig Sted. Ikke desto mindre mente han, at Bestemmelsen kunde være farlig, idet Præsterne under en Valgkamp kunde benytte sig deraf. Ja, det ærede Medlem synes at have den Mening om Præsterne, at det er de aller-sorteste Sjæle her i Landet, at dem kan man tiltro alt muligt, at der kort og godt saa godt som ikke findes Medlemmer af Præstestanden, uden at det er nederdrægtige Mennesker. Der kan ganske vist, ytrede det ærede Medlem, findes hæderlige Præster imellem, men man fik det Indtryk af hans Tale, at det var noget overordentligt sjældent at finde en saadan hæderlig Mand blandt Præsterne. Jeg tror, at det ærede Medlem kender for lidt til Præstestanden, hvis han har faaet en saadan Opfattelse; jeg tror ikke, at det er en Opfattelse, som han lægger frem for at komme Præstestanden til Livs, jeg tror det er begrundet i, at han kender for lidt til vore Præster, siden han er kommen til den Opfattelse. Jeg tror, at det modsatte er Tilfældet; gennemgaaende ere vore Præster hæderlige, brave og rettænkende Folk. Der kan være daarlige Elementer iblandt dem, det er jo sikkert nok; de ere jo Mennesker ligesom alle andre Mennesker, og der kan være daarlige Mænd iblandt dem, som plette deres Stand, det har man Eksempler paa; men gennemgaaende er det ikke Tilfældet, gennemgaaende er det hæderlige og brave Folk. Det er min Overbevisning, efter det Kendskab jeg har faaet til Danmarks Præster; og jeg tror ikke, at Danmarks Præster vilde benytte en saadan Bestemmelse i den Retning, som det ærede Medlem fremførte. Men selv om de vilde gøre det, er jeg sikker paa, at de ikke kunde gøre det, de kunde ikke benytte denne Bestemmelse paa en saadan Maade. Det hedder her udtrykkelig, at det skal være efter den gældende Ret, men den gældende Ret er den, at Præsten ikke endelig kan afvise nogen fra Alterets Sakramente, det ligger i den gejstlige Øvrigheds Haand og Præ-

sterne kunne kun foreløbig foretage en saadan Afvisning, og Præsten kan slet ikke gøre det, naar vedkommende ikke begærer at komme til Alterets Sakramente. Som sagt, jeg føler mig overbevist om, at under en Valgkamp vil det ikke blive benyttet. For Resten opstaar en Valgkamp jo først længe efter, at Valglisten ere blevne lagte, saa jeg tror ikke en Gang, det vil blive noget, som vil komme op i Folks Tanké i den Henseende. Det ærede Medlem drog til Felts imod Lovforslaget, fordi disse Menighedsraad, som jeg her foreslaar oprettede, vilde blive nogle Sladrekompagnier. Ja den samme Indvending har jeg læst i Dagbladet „Vort Land“; adskillige, ja de allerfleste af de Indvendinger, som fremkom her fra det ærede Medlem, have for en Tid siden staaet i Dagbladet „Vort Land“ i to Artikler om Menighedsraad. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har hentet dem derfra, men det er ganske de samme Indvendinger, som stod der, som det ærede Medlem nu fremsætter mod Lovforslaget; det er ganske det samme, endogsaa næsten ordret de samme. Der stod ogsaa der, at man kunne vente, at disse Menighedsraad vilde blive saadanne Sladrekompagnier. Det tror jeg slet ikke, man kan vente. I det hele taget ligger Samarbejdet mellem Menighedsraadet og Sognepræsten her efter Lovforslaget jo helt frivilligt; det er Sognepræsten, som frivilligt kan tale om privat Sjælesorg med Menighedsraadet, hvis han vil, og hvis han ikke vil, kan han lade det være. Men i det hele taget er Sjælesorg, som det ærede Medlem meget rigtig sagde, en saa alvorlig Ting, at jeg slet ikke tror, at det bliver til Sladrekompagnier; det kan ingenlunde sammenlignes med disse Bladhistorier, som man har set flere Gange, ogsaa i den sidste Tid med Angivelse af forskellige Præsters Forhold. Det ærede Medlem angreb Lovforslaget, fordi det gik de fri Fattiggasser for nær. Det gør det imidlertid ikke, de fri Fattiggasser beholde vi som tidligere og Valg til de fri Fattiggasser som tidligere. De fri Fattiggassers Midler komme jo for den væsentligste Del ind som Tilskud fra Sogneraadene og i Købstæderne maaske fra Byraadene. Her i Kjøbenhavn har man jo ingen fri Fattiggasse, saa her kan man i alt Fald ikke gaa den for nær. Deres væsentligste Indtægt have de, som sagt, gennem Tilskud fra de kommunale Raad; saa have de ogsaa nogen Indtægt gennem Bøder og Legater samt gennem Afgifter, naar f. Eks. en Ejendom skifter Ejer, men de Indtægter, de have fra Kir-